

Η Αγία Ελένη επισκέπτεται τους Αγίους Τόπους.

Γνωστές και άγνωστες σελίδες και παραδόσεις

Σύμφωνα με τους ιστορικούς όταν συμπληρώθη το κτίσιμο της Νέας Ρώμης ή Κωνσταντινούπολη όπως την ονόμασαν αργότερα την Βασίλισσα των πόλεων, η μητέρα του Μεγάλου Κωνσταντίνου η Μακαρία Ελένη, έφυγε για τους Αγίους Τόπους προς ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού. Το έργο της Αγίας Ελένης ήταν πολύ δύσκολο γιατί όλα τα ίχνη της σταύρωσης, της ταφής και της ανάστασης του Χριστού τα είχε σκεπάσει ο φθόνος και το μίσος του αχάριστου γένους των Εβραίων.

Οπλισμένη με ευτολίμια και υπομονή ου είναι τα μεγαλύτερα αγαθά που πτείλει ο Θεός στον άνθρωπο, η Αγία Ελένη ξεκινούσε με αρκετούς άρχοντες και τρατιώτες για τον μεγάλο σκοπό που άραζε στη ζωή της. Να βρει τον Τιμιο σταυρό. Απάλλαγμένη από κάθε είδους νησικακίας για την χώρα της Κατάρρας και τους κατοίκους της, σε λίγες μέρες η Αγία Ελένη έφθανε στους Αγίους Τόπους. Εκεί την υποδέχτηκαν σαν Βασίλισσα και της απέδωσαν μεγάλες τιμές. Η Αγία Ελένη για χάρη της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας δέχθηκε τις τιμές και την επαύριον άρσε κιόλας δουλειά για το μεγάλο έργο της αποστολής της.

Πρώτα κάλεσε σε κριτήριο όλους τους ευματικούς ανθρώπους της χώρας, τους δικαστές, τους κριτές, τους δασκάλους, όλους τους ανθρώπους των γραμμάτων της εποχής. Υπολογίζεται ότι σ' αυτό το κριτήριο έλαβαν μέρος περί τις δυο χιλιάδες άνθρωποι. Μετά η Αγία Ελένη της μίλησε για τη γέννηση του Χριστού, για την διδασκαλία του, για τα θαύματα του, για τα πάθη του, για την ανάστασή του και τους εξήτησε να απολογηθούν. Όμως τα ήκουσαν όλα αυτά οι Εβραίοι αντικοβλήθησαν και άρχισαν να σκέ-

φτονται πως να αντιμετωπίσουν αυτές τις σοβαρές κατηγορίες εναντίον των προγόνων τους. Εζήτησαν από την Αγία Ελένη να τους επιτρέψει να αποσυρθούν για να μπορέσουν να ετοιμάσουν την απολογία τους προς την εκπρόσωπο της Μεγάλης Αυτοκρατορίας. Τελικά όλοι συμφώνησαν να εκλέξουν ένα συμβούλιο το οποίο θα αποτελείτο από τους επτά πιο σοφούς ανθρώπους της χώρας για να χειρισθούν το όλο θέμα. Μόλις έγινε αυτό όλοι οι άλλοι απεσύρθησαν στα σπίτια τους.

Ανάμεσα στους επτά συμβούλους που εξέλεξαν ήταν και κάποιος με το όνομα Ιούδας ο οποίος φαίνεται να ήξερε πολλά και για τον Μεσσίαν και για τα θεία πάθη του. Ο Ιούδας μόλις απεσύρθη ο υπόλοιπος λαός άρχισε να μιλά προς τους άλλους έξι του συμβουλίου. Εγώ, τους είπε, νομίζω, ότι ξέρω τον σκοπόν της επίσκεψης της Βασίλισσας στον τόπο μας. Δεν νομίζω ότι η Μεγάλη Βασίλισσα μας επισκέφθη για να ζητήσει απολογία για κάτι που δεν εκάμαμε εμείς αλλά οι προγόνοι μας. Πιστεύω ότι η Βασίλισσα είναι κάτι άλλο που θέλει. Ήλθε στον τόπον μας για να βρει τον ξύλινο σταυρό που κρέμασαν τον Μεσσία. Αλλά προς Θεού, να μην αποκαλύψει κανένας από μας το μέρος που εσταύρωσαν τον Χριστό γιατί κινδυνεύουν να χαθούν όλες μας οι παραδόσεις που εκληρονομήσαμε από τους προγόνους μας. Θα χαθούν οι παραδόσεις για τον Αδάμ και την Έβα, για τον Νώε, για τον Αβραάμ τον Ισαάκ, τον Ιακώβ. Θα χαθεί ο Μωϋσής, ο Δαβίδ, ο Σολομών. Προς Θεού μη πείτε λέξη γι' αυτό το ζήτημα.

Οι άλλοι έξι του συμβουλίου άκουαν με προσοχή αυτά που τους έλεγε ο Ιούδας χωρίς να πουν ούτε μια λέξη. Όμως δεν είχαν το θάρρος να αντιμετωπίσουν την

Βασίλισσα και την συνοδεία της και γι' αυτό καθυστερούσαν.

Η Αγία Ελένη βλέποντας να αργούν, έστειλε αμέσως αρκετούς στρατιώτες και τους είπαν: «Η Βασίλισσα βιάζεται να ακούσει την απολογία σας, πρέπει να έλθετε αμέσως».

Και αυτοί μη έχοντας άλλη εκλογή επροχώρησαν με μεγάλο φόβον προς την Αγία Ελένη. Τότε η Αγία Ελένη άρχισε να τους ρωτά τι έχουν να της πουν για την ένοχη διαγωγή των προγόνων τους και που είναι κρυμμένος ο Τίμιος Σταυρός. Αυτοί αρνήθησαν ότι γνωρίζουν ο,τιδήποτε για τα πάθη του Χριστού και της είπαν ότι ούτε είδαν, ούτε άκουσαν ο,τιδήποτε για τον ξύλινο σταυρό.

Όμως η Αγία Ελένη επέμενε να της πουν την αλήθεια διαφορετικά τους απείλησε ότι θα διατάξει τους στρατιώτες να θανατώσουν και τους επτά. Όμως αυτοί και πάλιν αρνήθησαν να της αποκαλύψουν την αλήθεια και τότε η Αγία Ελένη κутάζοντας τους στρατιώτες τους είπε: «Ανάψατε φωτιά και κάψετε και τους επτά». Μόλις άκουσαν αυτά τα λόγια οι Εβραίοι ετρομοκρατήθησαν και ένας από αυτούς της είπε: «Μεγάλη μου Κυρία, αν θέλεις να βρεις τον ξύλινο σταυρό και ό,τι άλλο επιθυμείς ένας μόνο τρόπος υπάρχει. Να πάρεις αυτόν τον άνθρωπο και να τον εξετάσεις. Το όνομα του είναι Ιούδας και γνωρίζει τα πάντα. Είναι γιος του προφήτη Σίμωνα που ήταν ένας δίκαιος και ευσεβής άνθρωπος. Αυτός γνωρίζει και για τα πάθη του Μεσσία και ίσως και για το μέρος που είναι κρυμμένος ο ξύλινος σταυρός».

Τότε η Αγία Ελένη διέταξε να αφήσουν ελεύθερους τους έξι Εβραίους και να κρατήσουν μόνο τον Ιούδα. Και χωρίς να χάσει καιρό του είπε: «Ιούδα, δεν είμαι σκληρή βασίλισσα. Ακολουθώ κατά γραμμή την διδασκαλία του Μεσσία σας που έζησε και πέθανε για το καλό των ανθρώπων. Σε όλη μου τη ζωή έμαθα να

αγαπώ και να συγχωρώ τους συνανθρώπους μου. Όμως πρέπει να με βοηθήσεις για να βρούμε τον Τίμιον Σταυρόν. Αν αρνηθείς να με βοηθήσεις τότε είμαι αναγκασμένη να διατάξω τους στρατιώτες μου να σε τιμωρήσουν».

Όμως ο Ιούδας εφαινετο ανένδοτος και προσποιείτο, ότι δεν ήξερε τίποτε και της είπε: «Κυρία που κάμε ό,τι νομίζεις, πάντως εγώ δεν γνωρίζω τίποτε».

Και τότε η Αγία Ελένη μη έχουσα άλλη εκλογή διέταξε και έβαλαν τον Ιούδα σε ένα βαθύ ξεροπήγαδο και εκεί τον άφησαν επτά ημέρες. Τον άφησαν χωρίς ψωμί, χωρίς νερό και την έβδομη ημέρα ο Ιούδας που εφαινετο μισοπεθαμένος άρχισε να βογγά και να φωνάζει μεγαλοφώνως: «Εβγάλτε με, απ' εδώ στο πηγάδι σας παρακαλώ. Σας υπόσχομαι να σας δείξω τον τόπο όπου εσταυρώθη ο Χριστός και να σας βοηθήσω να βρείτε τον ξύλινο σταυρό που τον εσταύρωσαν οι πρόγονοί μου. Βοηθήστε με σας παρακαλώ για να σας βοηθήσω...»

Και αμέσως οι στρατιώτες που εφρουρούσαν το πηγάδι τον έβγαλαν και εκάλεσαν την Αγίαν Ελένη για να τον ακούσει. Ο Ιούδας καινούργιος τώρα άνθρωπος, γιατί η αισχύνη και η απελπισία του είχαν δώσει διαφορετικές και μεγάλες δυνάμεις, άρχισε να απολογείται για τις αμαρτίες των προπατόρων του και προσφέρθηκε να συνοδεύσει την Αγία Ελένη στο μέρος που εσταυρώθηκε ο Χριστός. Ο ίδιος, όπως είπε δεν ήξερε ακριβώς που ευρίσκετο ο Σταυρός και μόλις έφθασαν στο μέρος της σταύρωσης έπεσε μπροστά στην Αγία Ελένη λέγοντας...

«Δέσποτα, Κύριε, ο Θεός ημών. Ο ποιήσας τον άνθρωπον κατ' εικόνα και ομοίωση σου. Ο δεσπόζων ουρανού και γης αγγέλων και ανθρώπων. Ο πέμψας το μονογενή σου υιόν τον Κύριον ημών Ιησού Χριστόν, ο οποίος δια την ημετέραν σωτηρία καταδέξατο σταυρωθήναι κα την τρίτη μέραν αναστήναι. Σου δεόμεθα

και σε παρακαλούμεν οι δούλοι σου ίνα εμφανή ποιήσεις ημίν τον κεκρυμμένο θησαυρόν, τον Τιμιον σου και ζωοποιόν Σταυρόν, ίνα εκ της τούτου ευωδίας επλουτισθώμε χάριτος πνευματικώς. Και εγώ ο αμαρτωλός πιστεύσω εις Αυτόν και τύχη συγχώρησης...»

Και μόλις ετελείωσε ο Ιούδας την προσευχή του, ώ του θαύματος, αμέσως εσεισθη ο τόπος και εβγήκε θυμίαμα ευωδές υπό μορφή καπνού από το μέρος που ήταν κρυμμένος ο Τιμιος Σταυρός.

Και όλοι οι παρόντες μαζί με την Βασιλισσαν εθαύμασαν και εχάρηκαν πάρα πολύ. Και ο Ιούδας ευχαριστήσας τον Θεόν είπε: «Επ' αληθείας Χριστέ μου, εσύ είσαι ο σωτήρας του κόσμου. Εσύ είσαι του ζώντος Θεού ο πραγματικός υιός.

Και τότε ο Ιούδας μαζί με τους άλλους παρευρισκομένους επήραν αξινες και φτυάρια και άρχισαν να σκάβουν για να βρουν τον Τιμιο Σταυρό. Όμως όταν εφθασαν σε κάποιο βάθος βρήκαν όχι ένα σταυρό αλλά τρεις. Εκείνο του Χριστού και εκείνους των δυο ληστών με τους οποίους συνεσταυρώθη.

Μόλις τους είδε η Αγία Ελένη εχάρη πολύ και ευχαριστούσε τον Θεό που την βοήθησε να τους βρει. Και γυρίζοντας προς τον Ιούδα του λέγει: «Και τώρα Ιούδα πώς να γνωρίσουμε ποιος είναι ο σταυρός του Χριστού»;

Όμως τα προβλήματα τα οποία δεν μπορούν να λύσουν οι άνθρωποι, κάποια ανωτέρα δύναμη πάντοτε τα λύει. Γιατί εκείνη την στιγμή επιερνούσαν απ' εκεί ένα νεκρό για να τον θάψουν και ο Ιούδας τους παρεκάλεσε να φέρουν τον νεκρό μπροστά στη Βασιλισσα. Και αμέσως ο Ιούδας τοποθετεί τον πρώτο σταυρό πάνω στο ξυλοκρέβατο. Όμως κανένα σημείο δεν εφάνη. Ακολούθως ετοποθέτησεν τον δεύτερο σταυρό αλλά και αυτός δεν εδειξε τίποτε γιατί και οι δυο ανήκαν πους ληστές. Μετά έβαλαν τον τρίτον πταυρόν, εκείνον του Χριστού και αμέ-

σως ανεστήθη ο νεκρός και εφανερώθη η δόξα του Θεού και η δύναμη του Ζωοποιού Σταυρού.

Τότε αρκετοί από τους Εβραίους όταν είδαν το θαύμα επίστευσαν στον Χριστό η δε μακαρία Ελένη γεμάτη ευτυχία εδόξαζε τον Θεόν που την αξίωσε να απολαύσει τέτοια μεγάλη αγαλλίαση. Και εθαύμασε την πίστην του Ιούδα που έδειξε τόσο μεγάλη μεταβολή και χωρίς να διστάσει τον εβάπτισε και τον έστειψε ως πρώτον χριστιανόν αρχιερέα των Ιεροσολύμων.

Ακολούθως η ευσεβεστάτη και ευλαβεστάτη Αγία Ελένη έκτισε στους Αγίους Τόπους μεγάλες εκκλησίες στη Βηθλεέμ, στο όρος των Ελαιών, στην Ιερουσαλήμ, στο Θαβώριον και σε άλλους τόπους που επάτησε ο Χριστός, για να δοξάζεται και να λατρεύεται η Αγάπη.

Από το ταξίδι της στους Αγίους Τόπους έμαθε πολλά. Έμαθε αρκετά για την Προσευχή που είναι σαν να μαθαίνεις μια άλλην γλώσσαν. Η Προσευχή, έλεγε η Αγία Ελένη, σε βοηθά να φύγεις από το σαρκικό σου εγώ για να μπεις στο πνευματικό σου εγώ. Η Προσευχή είναι όπλο άμυνας εναντίον των πειρασμών, των μεριμών και της απελπισίας. Σε βοηθά να καθαρίσεις το μυαλό σου από κάθε σκέψη από κάθε συναίσθημα και κάθε φαντασία. Εκμηδενίζει την θλίψη και χαλιναγωγεί την οργή. Η Προσευχή είναι τροφή της ψυχής και φωτισμός του νου. Σε φέρνει σε επαφή με τον Θεό. Με αυτή μαθαίνεις να υποτάσσεσαι, να ταπεινώνεσαι και να φοβάσαι την συνείδηση σου.

Με αυτά τα πιστεύω η Αγία Ελένη συνέχισε τον δρόμον της προσφέροντας στους συνανθρώπους της Αγάπη και διδάσκοντας την Μετάνοια και την επαγρύπνηση εναντίον των εχθρών της ανθρωπίνης γαλήνης.

Με όλα αυτά η Αγία Ελένη κατόρθωσε να ζήσει μαζί μας, ιδιαίτερα στη Κύπρο μας, και μετά τον θάνατό της.

A.M. Δημητριάδης